

a leone archidracono postea urbis rome epō:
scripsit aduersus nestorē de incarnatione dñi
libros septem: et in hys scribendi apud massiliā
et vniuersi fecit finē. theodosio et valentiniano reg-
nantibus *Cassiodor⁹ i lib⁹ q̄ titulat⁹ introductoi⁹*

Cassianus eloquentissim⁹ p̄sbyter et monach⁹
in ep̄a inica sc̄i p̄positi cōscripsit de insti-
tutione fideiū monachorū octo principalia vicia
ē fugienda: et notios motus aiorū ita cōpāt
r̄sumat: ut excessus suos hominem pene vide fa-
ciat et vitare cōpellat: quos antea cōfusione ali-
quā ignorabat *Itē cassiodor⁹: sup p̄s̄ cētesimū*

Siquis cupit de orōnis plenissima r̄lm
re uberri⁹ saciari: legat facundissimum
cassianū: qui in nona et decima collatōib⁹
tanta et talia de oracionū generibus disputa-
uit ut euidenter sp̄s sc̄s locutus fuisse vi-
deatur per ipm.

In noie sc̄e et i diuine trinitatis ordie p̄fatio
Johānis q̄ et cassian⁹ i duodeci libros de istitua-
tōib⁹ mōstior⁹ rogatu b̄e mēone Casiois p̄e
editos *Sc̄ alij tituli cōpēdiosi* Incipit p̄fatio
librorū cassian⁹ de istitutis mōstiorum

Tertio instrumenti narrat
historia sapientissimū sa-
lomone post acceptā dūi-
nicus sapiām prudētiāq;
multā nimis et latitudinē
cordis q̄si harenā maris
innumerabilē: ita ut dñi
testimonio nullus ei filius
retroactis tēpibus extitisse. neq; post eū surrecturus
ēē dicat: illud magnificū dño tēplū exstruē cupiētē.
alienigene regis tyri auxiliū poposuisse. Cuius-
so ad se huius filio mulieris vidue quicq; diuina
sapiā suggerētē p̄clarū ī tēplo dñi ad ī sacris
vasis moliebat: mīsterio eius ac dispositiōe p̄sentē.
Di ergo ille vniuersis regnis terre sublimior p̄ci-
patus et israhelici generis nobilior exalcentiorq;
p̄genes illaq; sapiā dñico inspirata. q̄ auctorū
orientaliū et egipciōrū disciplinas et instituta su-
p̄abat. nequaquā paupis et alienigene viri auxiliū
dedignat: recte etiā tu hñs eruditus exēplis
bēssime papa castor. verū ac rōnabile deo tēplū
nō lapidibus insensibilibus. sed scōrū virōrum
cōgregatiōe. nec tēpale et corruptibile sed eternū
atq; īterpugnabile edificare disponēs: vasa etiā
p̄ciosissima dño cupiens tōsecrare. nō mīto au-
ri argenti ve ponde' cōflata. q̄ post rex babiloni-
us capta cōcubinarū suarū ac p̄ncipiū depuēt
voluptati sed aiabus scīs que īnocētie iusticie

castitatis et caritatis integritate fulgētes regē
xp̄m īsemetīpīs circūferūt cōmōdēt? egenum
me oīq; ex parte paup̄rū ad cōmūnē tā
opis dignariis adsciscē. **I**n p̄uicia siquidē cenobi-
orū expti p̄uicialiū orientaliū maximeq; egyptiorū
uolens instituta fidari? cū sis ip̄e cūctis v̄tutibus
sac̄rarū p̄fectus et ita vniuersis refectus diuicis
sp̄italibus vt p̄fōnē ap̄entibus. satis habūdeq; non
modo tuus sermo. sed etiā tua vita sufficiat ad
exemplū: me quoq; dīguē. et paup̄erē sermone atq;
sc̄ia. ut aliq̄s ad supplēdū tui desiderij de inopi-
a sensus mei cōferā possis? p̄p̄isq; ur̄ instituta
monasteriorū q̄ p̄ egyptū ac palestīnā custodiri con-
sp̄erim? ita ut ibi nobis a patribus tradita sunt.
quāuis īperito digerā sc̄ilo? nō lepōrem sermonis
mārens. m̄q; ip̄e app̄ime eruditus es: sed sc̄orum
simplicē vitā. simplici sermone. fr̄ibus ī nouello
monasterio tuo cupiens explanari. Cui rei quātū
me pius ardor desiderij tui puocat obediē: tācū
multiplices q̄stū moles volentē obtemperāe deter-
rent. **P**riū quia nec vite mee ita equiperauit
merita: ut cōfidā me res tā arduas. tā obscuras
tā sc̄as. digne posse aīo ac mētē cōplecti. **D**edō q̄
ea q̄ a pueritiā m̄a int̄ cosc̄e cōstituta atq; ip̄orū
inacati cotidianis adhortacōibus et exemplis uel
agē tēptauim? uel didicim? ul' visu p̄cepim? -
mūne ad integrū possum? retinē tot ānorū circū
ab eorū cōfōrtio et imitacōe cōuērsacōnū abstracti:

psere cu haru reru ratiō nequaquam possit otiosa me-
ditatōe doctrinaq; verborū uel trudi uel intelligi uel
modū cōtineri. Totū ē ī sola experientia usūq; cōsistit:
et quēadmodū tradi nisi abserpto nō queit: ita nec
papi quidē uel intelligi nisi ab eo qui ea pari stu-
dio ac sudore apprehendē elaborauerit possit: q̄
tū si collatōne iugi spitaliū uiorū frequēte dis-
cussa nō fuerit et expolita: cito rursum mentis
icuria dilabūt. Tercio quia idipm quod utatq;
nō pmerito rei sed pro pūas tps statu possū
mus remissi: impior sermo cōgrue nō ualet
explicare. Huc accedit quod sup hac re viri et uiri
nobiles et sermone sciāq; pclari multa iam
opuscula desudarūt: scī basilū et iheronimū
dico aliosq; nōnullos: quorū anterior sciscitātibus
fribus sup diuisis institutibus uel q̄stionibus nō
solū faciūdo. uerū etiā diuinarū scripturarū
testimonijs copioso sermone respōdit. Alius uero
nō solū suo elucubratos ingenio edidit libros:
uerū etiā greca lūgia digestos ī latinū uertit
eloquiū. Post quorū tam exuberātia eloq̄cie
flumina. possem psūpcionis nō ī meīs notāi.
si aliquid stillicidiū huius īferre cēptassem: nisi
ad hec me fiducia tue scīentis aīaret. et spon-
sio qd uel tibi hec nuge foret accepte qualestūq;
eēt uel eas cōgregatōm fratrū ī nouello mō-
nasterio tātū cōmoratū deputares: quisi qd
a nobis min9 caute forsicā prolātū fuerit.

et pie relegant et tū verna indulgēcion sustentēt: si cō
potius sermōis mei quā venustatē eloquij requi-
rentes. **Q**ua ppter beissime papa vnicū religiōis
et hūilitatis exēplū tuīs fabus aiātus. scdm vies
ingem mei aggredior opus quod tūngis: et ea
que oīmodis tracta relictā sūt ab antecioribz nris
utpote q̄ audita potius quā expta desēbe tēpta
uerūt: velut rudi monasteio et ī veritate faciētibz
itinnabo. **N**ec plane mirabiliū dei signorū nar-
rationē studebo cōtere: que qmuis multa pscōes
nrōs et incredibilia nō solū audicim. verū etiā
sub obtutibus nris psserim implētā: tū hys
oībus pmissis q̄ legentibus pter admiracionem
nichil āplius adinstruēdem pscē vite conferūt:
instituta eorū tātūmodo ac monasteiorū rēgulas
maxiē pncipaliū viciorū. q̄ octo ab eis designāt
origines et causas curaciōesq̄ scdm tradiciones
eorū quātū potius adiuuātē dño fideliter explicāe
cōtendā. **P**ositū siquidē nichil ē nō de mirabilibz
dei. sed de correctione morū nrōrū et cōsumacione
vite pscē. scdm ea q̄ a senioribus nris accepimus
pauci differē. **I**n eo quoq̄ tuīs pceptis satisfacē
studebo: ut si quid forte nō scdm typū maiorum
antiq̄ssima cōsticutione fidatū sed parbitrio
vniū cuiusq̄ instruentis monasteriū uel dimini-
tū uel additū ī istis regionibus cū plauerō: se-
ciū eā quā vidim mōsteiorū regulā p egiptū
uel palestīnā antiquitus fidatorū fidei p̄mone

6
uel adiciam uel recidam. Nequaquam enim credis ratio-
nabilius quippiam uel perfectius nouellam constitutionem
Tomicus galliarum partibus reperire potuisse: quam si illa
instituta in quibus ab exordio predicatois apostolice a-
sis ac spiritualibus patribus fundata monasteria ad
nos usque perdurant. Illam sane moderationem opusculo
huc miserere praesuma: ut ea secundum egiptiorum regulam
seu per asperitatem aeris seu per difficultatem a diuersi-
tate morum impossibilia. In his regionibus uel dura
uel ardua comprobando institutis monasteriorum que per
palestinam uel mesopotamiam habent aliquatenus
temperem: quia si rationabilis possibilium mensura
seruetur: eadem obseruatione perfectio est. etiam in impari
facultate. *Explicit prologus. Annotatio capitulorum*

libri sequentis. capitulum primum

De cingulo monachi *ii* De veste monachi *iii*
De cucullis egiptiorum *iiii* De colobis egiptiorum *v*
De rebrachiatoris eorum *vi* De masfortibus eorum
vii De melate et pelle capna *viii* De baculo *ix*
De calciametis eorum *x* De tepameto obseruancie
que secundum aeris qualitatem uel usum prout sit tenenda
xi De cingulo spirituali et sacramento ipsius. *Explicit capitula. Incipit liber primus: intulatus de habitu*

monachorum. De cingulo monachi. capitulum i
Instituta ac regulis monasteriorum
dicturi: unde competens donante
domino quam ex ipso habitu monachorum
sumemus exordium. Quorum interiorum